

سکانسی دردناک از قحطی در ایران

۱۹:۰۸ ساعت ۱۳۹۷ فروردین ۶

در آن روزها، منظره ازدحام مردم گرسنه در اطراف نانوایی ها، به راستی دل خراش و تکان دهنده بود: مردم، پس از ساعت ها انتظار در صف های طولانی که اغلب به کشمکش و زد و خورد منجر می شد، حداکثر می توانستند به چند قرص نان دست یابند...

کافه تاریخ- اخبار تاریخی

بازخوانی تاریخ گذشته می تواند بسیاری از نعمات امروزی جامعه را برایمان بازنماید. در گذشته های نه چندان دور و در تاریخ معاصر ایران، گاهی سرما و گرمای هوا باعث می شد تا محصول گندم یک سال نابود شود و غذای سفره های مردم از میان برود. گاهی نیز مشکل به آب و هوا باز نمی گشته بلکه سیاست باعث خالی شدن سفره مردم می شد. مثل چنگ جهانی دوم و هجوم قوای بیگانه و به خصوص شوروی به محصولات کشاورزی و حمل آن به کشور خودشان. در آن روزها ایران در اوضاع و احوال غریبی بود:

«در آن روزها، منظره ازدحام مردم گرسنه در اطراف نانوایی ها، به راستی دل خراش و تکان دهنده بود: مردم، پس از ساعت ها

انتظار در صفحه‌های طولانی که اغلب به کشمکش و زد و خورد منجر می‌شد، حداکثر می‌توانستند به چند قرص نان دست یابند. بسیاری هم، پس از تحمل مشقت فراوان، دست خالی به خانه باز می‌گشتند. و در نتیجه، بسیاری از خانواده‌های کم درآمد، عملاً در یک حالت گرسنگی مزمن به سر می‌بردند و آمار تلفات ناشی از کم غذایی، رو به افزایش بود. عنوان‌های روزنامه‌های آن ایام بهترین گواه وضع بسیار نابسامان و ناگوار نان در تهران و شهرستان‌ها در آن دوره است. از ان جمله روزنامه‌ی اطلاعات در مقام انتقاد از عملکرد دولت قوام‌السلطنه در باره‌ی نان نوشت: مردم عوض نان، سنگ و شن یا خون دل خوردن. همین روزنامه در شماره‌ای دیگر، گفته‌ی شریدان، مستشار وزارت خواروبار را به این شرح نقل کرد که: مردم تهران، مواد چرکین و کثیفی را به نام نان که نانواهای بی‌رحم می‌پزند، می‌خورند. نانواها آرد دولتی را به قیمت گراف به طور قاچاق می‌فروشند و از این رو، دولت ناچار شده است، نانواخانه مرکزی تهیه کند.»

منبع: احمد کتابی، قحطی‌های ایران، تهران، دفتر پژوهش‌های فرهنگی، ۱۳۸۴، ص ۶۰

آدرس مطلب :

[ایران-قحطی-دردناک-سکانسی](https://www.cafetarikh.com/news/۳۶۷۴۶)